

vordende forskere, og uddannelsen, mener vi, skal sikre ikke kun internationalt anerkendte forskere, men den skal også inspirere underviserne på vores universiteter.

Ingen tvivl om, at mere kvalitet i uddannelsen er vejen frem, og når vi her i den kommende tid skal kigge på alle de rapporter, der kommer til at foreligge, håber vi på, at vi kan være med til at sætte dagsordenen og være med til at sætte vores fodaftryk på de reformer, der skal ske.

Susanne Clemensen (CD):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg synes, det er et godt initiativ, som SF har taget ved at rejse denne forespørgsel, og derfor er jeg også lidt ked af, at hr. Brian Mikkelsen er kommet med dette forslag til vedtagelse, for jeg synes måske, det trækker lidt væk fra det indhold, som vi skal diskutere i dag.

Der er nogle ting i forslaget til vedtagelse, som jeg ikke mener, det vil være hensigtsmæssigt at stemme for, i og med at det gælder alle uddannelser. CD er jo en del af folkeskoleforliget indtil år 2000, hvor vi i et vist omfang skal give folkeskolerne ro. Jeg synes også, der måske bliver lagt lidt for meget vægt på det resultatbaserede, på de faglige præstationskrav. Man må se det i en bredere sammenhæng, og derfor kan vi ikke støtte dette forslag til vedtagelse.

Tilbage til selve forespørgslen.

De senere års uddannelsespolitiske debat har jo mere end noget drejet sig om, hvordan kvaliteten kan forbedres i hele uddannelsessystemet. Danmark skal konkurrere med andre lande, som gang på gang synes at gøre tingene meget bedre end os, og det betyder selvfølgelig, at vi har behov for nogle ambitiøse mål på alle områder, som De Konservative også har nævnt.

I sommer kom så den store tværministerielle analyse af kvaliteten i uddannelsessystemet. Den har fået megen omtale og også mange pæne ord med på vejen, men man må have lov at hejse et par advarselssignaler.

Kvaliteten skal altså ikke alene ansues ud fra rene costbenefitovervejelser. Fart og tempo skal ikke være det eneste mål. Vi vil gerne have, at alle under uddannelse, uanset om det er elever i folkeskolen eller studerende ved en vidergående uddannelse, skal have de faglige og personlige kvalifikationer, som arbejdsmarkedet efterspørger, og selv om CD bestemt ikke mener, man skal holde fast i et system, hvis det ikke fungerer hensigtsmæssigt og der ikke

kommer noget ud af ressourcerne, kan man altså ikke både råbe op om fordybelse og øget niveau og flere kvalifikationer og så samtidig fokusere så stærkt på fart og effektivisering, at det får uddannelsessystemet til at minde om en automatiseret møsefabrik. Kvalitet og kvantitet må stå i et rimeligt forhold til hinanden.

Skal målsætningen om at hæve befolkningens og dermed arbejdsstyrkens uddannelsesniveau opfyldes, vil jeg godt sige, at vi i CD tror, at man skal være varsom med at ændre i SU'en, som der har været talt om. Ud fra en kortsigtet finanspolitisk betragtning vil man måske nok kunne spare et beløb på finansloven, men jeg tror, det vil give flere problemer, end det vil løse. De studerende skal hverken frådse eller smøle, men man må af mange grunde sørge for en passende balance. Det nuværende SU-system fungerer i hvert fald både enkelt og fleksibelt og er en god ramme om uddannelsernes indholdsmæssige kvalitet.

Når det er sagt, vil jeg også gerne vende mig til folkeskolen, der jo er grundlaget i uddannelsessystemet. I den økonomiske terminologi er det faktisk det sted, hvor forbedringer betaler sig bedst, og hvor investeringer giver det største afkast. Det må i det mindste appellere en smule til finansministeren.

I CD's oplæg om en ny folkeskole har vi beskæftiget os med de kvalitetsforbedringer, som man kan opnå ved at give skolen bedre tid og bedre mulighed for at skabe en helhed i indholdet i elevernes hverdag. Vi trænger til et opgør med den traditionelle måde at lave skole på, som stammer helt tilbage fra dengang, Danmark var et typisk landbrugssamfund.

Mange skoler er vældig godt i gang, men CD mener ikke, det er rimeligt, at kvaliteten af elevernes undervisning er så afhængig af, hvor man bor. CD ønsker derfor en større ensartethed på landsplan, og vi ønsker, at folkeskolen skal kunne leve op til sit navn og sikre alle lige muligheder.

Det kommunale selvstyre kan være aldrig så udmærket, men der er områder, hvor vi i CD mener, man er nødt til at sikre en højere grad af landsdækkende ensartethed. Overordnede mål, rammer og krav skal selvfølgelig være ens, vi har de centralt fastsatte prøvekrav, og vi skal lægge vægt på fortsat at bevare de beskikkede censorer.

Men det er ikke nok. Man skal f.eks. kunne have vished for, at undervisningsdifferentiering og holddannelse fungerer overalt. Alle elever